

متن پرسش

سلام استاد و پدر عزیز: خسته نباشید، امیدوارم که حالتون خوبه خوب باشه، استاد بنده در زمینه دعا خیلی ابهام دارم، واقعا نمیدونم مکانسیم اجابت چه جوریه، و اینکه آیا اصلا خواست ما در اجابت دخیل هست یا نه، مگر نه اینکه گفته میشه صورت درست و معرفتی دعا اینه که بگیم خدایا من فلان حاجت رو دارم اما من صلاح خودم رو نمیدونم، پس تو هر چی صلاح من هست رو به من عطا کن؟ اما سوالی که اینجا پیش میاد اینه که، مگر خداوند خودش نمیدونه صلاح ما چیه که ما باید بهش گوشزد کنیم، آیا این بی ادبی نیست؟ بعدم داریم که خداوند خیلی از خواسته ها رو حتا قبل از اینکه ما بگیم بهمون عطا کرده، یعنی مصلحت ما رو چون میدونسته خواسته ما رو حتی بدون درخواست داده، پس این شرایط فعلی که من دارم بهترین و مصلحت هست و اونیه که میخوام مصلحتم نیست، پس میتونیم بگیم دعا فقط شاید یه راه ارتباطی با خداوند باشه نه یه وسیله برای استجاب و رسیدن به خواسته؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به این فکر کنید که حضرت ربّ العالمین می فرماید: من گنجی مخفی بودم، خواستم شناخته شوم». با اظهار عبودیت از طرف ما است که ربوبیت او ظهور می کند و با نظر به دعای ما که خود موجب ایجاد ظرفیتی در ما می شود، او ما را اجابت می کند و با ربوبیت خود ما را در بر می گیرد. موفق باشید